

Voorzitter,

Het is ongelijk verdeeld op de wereld, en we kunnen stellen dat wij in Zwolle aan de goede kant van de streep zitten.

Helaas zijn er ook mensen die het minder goed hebben getroffen. Mensen die worden geconfronteerd met de ellende van een oorlog of de gevolgen van natuurrampen, hongersnood en ziekte. Mensen die alles kwijt zijn en geen andere keuze meer zien dan alles achter te laten en op de vlucht te slaan. Op de vlucht, weg van familie en vrienden, weg van de ellende, op zoek naar een plek waarvan ze hopen dat het beter is, en waar ze hopelijk een nieuwe toekomst kunnen opbouwen.

En Zwolle is zo'n plek, veilig, welvarend en een plek waar ruimte is om jezelf te zijn. En dan is het goed dat we ook ruimte willen maken om gastvrij te zijn voor mensen in nood.

Ruimte waar rust is, zodat mensen op verhaal kunnen komen. Maar ook ruimte die uitzicht biedt op nieuw perspectief. Ruimte waar mensen de randvoorwaarden vinden om weer in beweging te komen. Ruimte waar medische zorg is, waar mensen kunnen leren over Nederland en over hoe wij in Zwolle met elkaar om gaan.

Een plek waar de benodigde voorzieningen zijn zodat mensen de eerste stap kunnen zetten naar volwaardig meedoen en bijdragen aan onze samenleving. Kortom een plek waar mensen ruimte hebben om zichzelf mogen zijn.

En voorzitter: Zwolle is een welvarende stad, een solidaire stad en een stad die zich verbonden voelt met de wereld om ons heen. En als ons wordt gevraagd om mensen in nood op een goede manier op te vangen, dan doen we dat gewoon. Daar zijn we het allemaal over eens. De manier waarop, daar zijn de meningen over verdeeld, en daar is het de afgelopen maanden veel over gegaan. En dat is ook goed.

En vandaag nemen we een besluit. Over een collegevoorstel met een voortraject.

En dit traject kunnen we beoordelen op drie elementen:

Relatie, proces en inhoud.

Over alle drie zal ik in mijn bijdrage aangeven hoe D66 dit heeft ervaren.

Om te beginnen de relatie, en hierover kunnen we kort zijn: wat D66 betreft verdienen alle betrokkenen complimenten voor de wijze waarop het gesprek is gevoerd. Afgezien van harde woorden, en soms ook heftige emoties voert het begrip voor elkaar de boventoon. In de contacten met zowel voor- als tegenstanders bleef wederzijds begrip voelbaar. En dat siert alle betrokkenen, hiervoor onze dank aan allen.

En dit brengt mij op het tweede thema: het proces.

Als initiatiefnemer heeft COA een concrete vraag voorgelegd aan onze bestuurders: kan en wil Zwolle meewerken aan de vestiging van een AZC voor 600 - 800 vluchtelingen?

En hiermee is het college aan de slag gegaan.

Het eerste deel van de vraag was snel beantwoord: ja, Zwolle kan en wil 600-800 vluchtelingen op een menswaardige manier opvangen. En in het hele proces is duidelijk geworden dat hierover ook geen discussie is.

Wel over de manier waarop, en de locatie. En vele varianten zijn aan bod geweest. In Zwolle is gekozen om eerst onderzoek te doen en op basis hiervan met een concreet voorstel naar de stad en de raad te komen. Vervolgens is geluisterd naar de inbreng van vele betrokkenen met als resultaat het voorstel dat nu voorligt.

Tijdens gesprekken hebben we regelmatig vragen gehad over dit proces, en vooral: waarom is niet vanaf de start met alle betrokkenen gesproken over meerdere varianten?

En hierbij is de optie van meerdere kleinere locaties veelvuldig en in vele variaties genoemd. En voorzitter het antwoord hierop is: ja, dat had ook gekund. Maar was het dan anders gegaan? Was het dan beter gegaan? Of was het dan misschien verzand in een uitwisseling van meningen en belangen waarover je het nooit eens kunt worden?

Voorzitter: op de vraag had het anders gekund zeggen we: natuurlijk had dat gekund. Maar of het dan beter was gegaan? Ik durf het te betwijfelen.

Want voorzitter: in ons land hebben we vrijheid dankzij een rechtssysteem dat we democratie noemen. En in dit systeem hebben we duidelijke afspraken over taken en rollen. We hebben bestuurders die verantwoordelijk zijn voor een betrouwbare overheid en die werken aan een stabiele stad.

We hebben volksvertegenwoordigers die kaders stellen en de bestuurders hierbij controleren en beïnvloeden.

En voorzitter, dit gaat verder dan meeste stemmen gelden, of degene met de grootste mond wint.

Hierbij staat rechtvaardigheid voorop en de afweging van deelbelangen en algemeen belang staat hoog in het vaandel. En dit is waardevol, het is een pijler onder onze vrijheid! En juist als de belangen groot zijn, en de emotie hevig is, dan is het belangrijk om deze vrijheid te koesteren.

En voorzitter in dat licht kan ik niet anders dan het college van B&W te complimenteren met de manier waarop invulling is gegeven aan de bestuurlijke verantwoordelijkheid en ik heb respect voor onze burgemeester voor de moed om dit ook in gesprek met onze inwoners te delen.

Met als resultaat een afgewogen en evenwichtig voorstel dat nu voorligt. En voorzitter: dat brengt mij bij de inhoud.

Ons wordt gevraagd om in te stemmen met het bestuursakkoord dat de vestiging van een AZC op de waterschapslocatie mogelijk maakt. Een AZC dat het mogelijk maakt om 600 vluchtelingen op een goede manier op te vangen.

En dit gaat voor D66 om twee vragen: wat willen we? en hoe willen we het? Feitelijk gaat het bij de vraag over wat we willen om twee beslissingen:

de eerste is de plaats/locatie,

Op basis van de onderzoeken stellen wij vast dat de locatie geschikt is, en daar gaat het in de kern om. Dus met dit aspect kunnen wij instemmen. Hierbij dient opgemerkt dat wij blij zijn dat het natuurgebied gewoon openbaar toegankelijk blijft, wij denken dat hiermee ook recht wordt gedaan aan zorgen hierover uit de stad.

De tweede beslissing gaat over de aantallen: en voorzitter wij vinden dit een enorm lastige vraag.

En niet vanuit de vraag of 600 of 800 te veel of te weinig is, maar vooral omdat het de indruk wekt dat vluchtelingen een enorm gevaar opleveren waar we toch vooral niet te veel van moeten hebben.

We hebben het hier over mensen en we zijn ook trots op ons college dat zich niet heeft laten verleiden tot een ordinaire koehandel over de vraag wat is veel en wat is weinig?

Maar consequent heeft gekeken naar objectieve criteria t.a.v. de mogelijkheden om mensen op een goede manier een dak boven het hoofd te geven. En dat brengt mij bij het hoe:

D66 staat voor een stad waar voor ieder mens de ruimte is om zichzelf te zijn. Dat is een groot goed. En dat betekent ook: mee mogen doen, en dat betekent mee moeten doen.

In het voorstel staan harde afspraken over integratie en inburgering. Voor D66 mag dit niet zomaar iets zijn waar vrijblijvend mee wordt omgegaan. Wij vinden het belangrijk dat ook vluchtelingen vanaf dag 1 worden betrokken bij onze samenleving. En dat betekent dat mensen vanaf dag 1 wordt verteld hoe wij in Zwolle met elkaar omgaan. Dat wij respect hebben voor elkaar en daarnaar handelen. en dat geldt dus ook voor bewoners van het AZC, onderling, en ook naar onze stad.

Maar integratie komt van twee kanten. Omwonenden hebben met regelmaat hun zorg geuit over de impact op de leefomgeving. Veiligheid is hier veel genoemd. In het voorstel staan vele maatregelen, op gebied van openbare ruimte, toezicht en handhaving, maar ook over het betrekken van de omwonenden. En vooral deze laatste maatregel zien wij als kans.

Wij doen dan ook een oproep aan alle betrokkenen (inclusief onszelf als vertegenwoordigers van ALLE inwoners van Zwolle) om deze kans aan te grijpen en samen te zorgen voor een goede en menswaardige opvang van vluchtelingen in onze mooie stad.

Want voorzitter: vrijheid is te waardevol om voor jezelf te houden, bij vrijheid hoort ook een verantwoordelijkheid, en vrijheid geef je door.

Dank u wel.